

تاریخ در آنکه قرآن

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

پرتال جامع علوم انسانی

قرآن، ضمن آیات متعددی، واقعیت حیاتی را در شکل‌ها و چهره‌های متنوع برای تمامی عصرها و نسل‌ها به نمایش می‌گذارد و به آن‌ها هشدار می‌دهد، مباداً گمان برند که پیروزی بر شیطان، غلبه بر هوای نفس، تفوق بر تجاوز کاران قرن‌ها و عصرها، و دست یافتن به بهروزی و سعادت، بدون پایداری و استقامت، و جهاد و تلاش خستگی ناپذیر، میسر است. قرآن ترسیم می‌کند که امدادهای غیبی در میدان‌های جهاد و دفاع و در سنگرهای متنوع، به سراغ توحیدگرایان و تقوایشگان می‌آید. رسالت و هدف آیات تاریخی قرآن نیز بیرون بردن انسان از تاریکی‌های شرک و ظلم به سوی روشنایی‌های توحید و تقواست. آیات تاریخی قرآن دارای هدف‌ها، اسرار و پیام‌های گوناگونی است. برخی از بخش‌های تاریخی آن عبارتند از:

۱. آیاتی که از خلقت آدم، هبوط او و پیدایش نسل فعلی بشر، اندیشه‌ی فرشتگان در مورد انسان، تضاد و تقابل تاریخی شیطان با انسان، و آموزش آدم و نسل او بحث می‌کنند (بقره / ۳۱، مائده / ۲۷ و...).

۲. آیاتی که مسائل تاریخی پیامبران را تبیین می‌کنند. قرآن با اسلوب خاصی، مسأله‌ی بعثت و معجزات پیامبران، شیوه‌ی دعوت رهایی بخش و خالصانه‌ی آنان، میزان خیرخواهی و بشردوستی رسولان، مجاہدت و مبارزات آنان، و چگونگی استقامت، پایمردی و نبردی امانشان با ظلم و ستم، صحنه‌هایی از منطق پیامبران و پیروان آنان، چگونگی عدالت خواهی و توحیدگرایی به نام و یاد حق، و توکل بر حق، مورد بحث قرار داده است.

۳. آیاتی که از وضعیت اجتماعی، سیاسی، اقتصادی و فرهنگی، اخلاقی و عقیدتی امت‌ها و اقوام مشخص، به منظور نجات و هدایت آن‌ها سخن می‌گویند و به هلاکت برخی، به وسیله‌ی بلاهای آسمانی و زمینی، دریا و آب، و نجات رهیافتنگان به حق، اشاره دارند.

۴. برخی از آیات از محکومیت زورمندان ستمکار و جباران حاکم بر اجتماعات با ویژگی‌های نظام استبدادی، مانند: طالوت، نمرود، فرعون، هامان، شداد و... خبر می‌دهند.

۵. آیاتی که از ماهیت آلوده‌ی رهبران فکری دنیاپرست، عالمان گمراه، و سرنوشت دردنگ و خفت‌بار آن‌ها پیام‌های عبرت آموزی دارند.

۶. آیاتی که از نکوهش زراندوزان و تکاثرگران امکانات مالی و اقتصادی، از روحیه‌ی شرک‌آلود آنان و مخالفتشان با اصلاحگران توحیدی، هم‌سویی آنان با استبداد و استکبار، و سرنوشت شومشان که زراندوزی مایه‌ی هلاکشان شد سخن می‌گویند (سوره‌های: قصص، تبت، قلم و کهف).

۷. آیاتی که درباره‌ی زندگی و مرگ افتخارآفرین راهیان نور و عدالت، و قهرمانان ایمان و فضیلت و عفت که راه معنویت، عدالت و حقیقت را برگزیدند، بحث می‌کند مانند: مؤمن آل فرعون-مؤمن آل یاسین-همسر توحیدگرای فرعون-مادر پاک مسیح-دختران شعیب و...).

۸. آیاتی که سرنوشت سیاه آلدگان به گناه، انحرافات اخلاقی و عقیدتی، و تکذیب کنندگان پیامبران را نشان می‌دهند؛ چهره‌هایی مانند: هابیل، فرزند و همسر نوح، ملکه‌ی مصر، برادران یوسف، کاروانیان پول‌پرست و نظایر آن‌ها.

۹. برخی آیات به تاریخ اقوام پیشین، مانند: قوم سبا و تمدن درخشان و کفران نعمت آنان و سرانجام دردنایشان (سوره‌ی سبا)، داستان ذوالقرنین (سوره‌ی کهف)، داستان لقمان حکیم (سوره‌ی لقمان)، داستان جوانمردان ظلم ستیز (سوره‌ی کهف)، اصحاب الجنة (سوره‌ی قلم)، فرشتگان بابل و ساحران، و طالوت و جالوت (سوره‌ی بقره)، رسولان انتظاکه (سوره‌ی یاسین)، داستان مؤمن آل فرعون (سوره‌ی غافر)، و قارون (سوره‌ی قصص) پرداخته‌اند.

۱۰. بخش دیگری از مطالب تاریخی قرآن در مورد افراد و شیوه‌های زندگی پیامبرگرامی و نقش آزادی بخش، سیر و سلوک، سیاست، مدیریت و وزیرگی‌های آن‌حضرت‌الحصاص دارد، پیام‌ها و درس‌های گرانبهایی که بعد تاریخی قرآن پرای تعالی و تکامل انسان و خروج او از ظلمات به سوی نور و از اسارت شرک و کفر به توحید و آزادگی به داشته بودارد، پیام‌های متعدد و غیرت‌انگیزند که برخی از مهم‌ترین پیام‌ها و درس‌های تاریخی قرآن در پیش‌آمدی‌های محبارند از:

○ انسان به تفکر، تدبیر و تفقل و عمرت اموری که ایشان و علاوه‌ی دارد (قد کان فی شخصهم عربة لأولى الألباء).

○ انتظام حق طلاقها و حداش خواهان پیروز می‌گردند که فلاح و نجات آن‌ها به صورت همی

گوناگون تصریح شده است؛ با کلمه‌ی آنجينا در سوره‌های: شعراء (آیه‌ی ۶۵)، اعراف (آیات ۶۴، ۸۳، ۱۴۱ و ۱۶۵)، یونس (آیه‌ی ۱۰۳)، انبیا (آیه‌ی ۸۸) و نمل (آیه‌ی ۵۳).

○ طغیانگران، به دلیل طغیان در برابر حق و عدل، طبق سنن الهی به سرنوشت شوم و عبرت انگیزی گرفتار می‌شوند (غافر / ۲۱، ق / ۳۶، عنکبوت / ۴۱ و روم / ۹).

○ پیامبران در تعالی انسان و ایجاد اتحاد و تفاهم نقش اساسی داشته‌اند و تمامی آنان یک هدف را تعقیب کرده‌اند که مبارزه با پراکندگی‌ها و اقامه‌ی عدل و حریت انسان بوده است. در جهان‌بینی قرآنی، سعادت و فلاح انسان در گرو پیروزی در سه مبارزه و جبهه است که عبارتند از:

الف) مبارزه علیه نیروهای سرکش نفسانی، هواها و هوس‌ها، برتری طلبی‌ها و سلطه‌جویی‌ها.

ب) مبارزه‌ی انسان با طبیعت به صورت شناخت آن و کشف قوانین و نظامات حاکم بر آن، برای تأمین نیازمندی‌های زندگی و ارتقای شرایط حیات.

ج) مبارزه علیه متجاوز ستم پیشه و مناسبات ظالمانه و جبارانه به منظور پاره کردن زنجیرهای اسارت و بردگی (بقره / ۲۱۳ و ۱۵۱، جمده / ۲، حدید / ۲۵، انعام / ۹۱، انبیاء / ۸۰، سباء / ۱۰، طه / ۴۷، شعراء / ۲۲، اعراف / ۱۵۷ و ابراهیم / ۱ و ۵).

○ پیامبران مردم را به توحید و تقوا، عدالت و مساوات، رعایت حقوق و حدود، و اخلاص و توکل به حق و... ذعوت می‌کردند و مخالفان بعثت، به جبر و جبرگرانی متولسان می‌شدند (نحل / ۳۵، انعام / ۱۴۸ و ۱۴۶، زخرف / ۲۰، فرقان / ۷، یس / ۳۰، ذاریات / ۵۳، زخرف / ۲۳، شعراء / ۱۱۱، ۱۱۶ و ۱۶۷، و عنکبوت / ۲۴).

○ راه تعالی برای همه باز است. خداوند استعدادها، توانایی‌ها و امکانات تعالی را به صورت‌های گوناگون در جان انسان‌ها قرار داده و راه پیشرفت بر روی همه باز است و فقط تصمیم جدی و اراده‌ی محکم می‌خواهد (آل عمران / ۱۳۳).

○ ارائه‌ی الگویی برای عصرها و نسل‌ها پیام دیگر بعد تاریخی قرآن است. الگویی تضمین شده و شایسته در مسیر حیات (قد کانت لکم أُسْوَةً حَسَنَةً فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ...)؛ سوره‌های: ممتحنه / ۳، احزاب / ۲۰ و بقره / ۱۴۳).

○ انسان هوشمند و متفکر کسی است که خود و جامعه‌اش را از انواع مستی‌ها و آفت‌های مرگبار جمعت کند؛ از مستی‌های: قدرت و ریاست، مال و ثروت، افزایشی شاند و سهراب،

فَمَا أَنْفَقُوا فِي الْأَرْضِ فَلَمْ يَنْظُرُوا
كُنْفَ كَانْ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
كَاتُوا أَكْثَرَ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ فُوَّهَ وَاثْرًا فِي الْأَرْضِ
فَمَا أَنْفَقُوا مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ.

سوره غافر آیه ۸۲

تعريف، تمجید و مدح، تملق و چاپلوسی، زیبایی، طراوت و شادابی، علم و دانش و...
(انفال / ۲۴ و آک عمران / ۱۰۳).

○ فرد و جامعه‌ی توحیدگر او تقوایش باید با اعتماد به نفس، استقلال اندیشی و استقلال طلبی، وزندگی بر اساس ابتکار و خودباوری، از وابستگی به غیر، تکیه بر دیگران و زندگی خفت‌بار تحت سلطه و نفوذ دیگران پیرهیزند (فتح / ۴۹ و هود / ۱۱۴).

○ موانع رشد و تعالی انسان از سه تقابل و تضاد ناشی می‌شود. قرآن در آیات تاریخی اش در ترسیم موانع و خطرات عروج به سوی کمال، این تقابل‌ها را در تاریخ زندگی انسان و جامعه‌ی انسانی مطرح می‌کند که هم نقش حساس و سرنوشت‌ساز و دقیقی در حرکت تاریخ دارند و هم کانون خطر و موانع تعالی هستند: دوگانگی در خلقت انسان، تضاد انسان و شیطان، و دوگانگی آرمان‌ها.

وبدینسان، آیات تاریخی قرآن، ضمن بیان درس‌های متوع و انسان‌ساز، سه نبرد سهمگین و سه درگیری بزرگ و سه نقطه‌ی خطر خیز را که موانع کمال از آن‌ها سرچشمه می‌گیرند، نشان می‌دهد. همچنان‌که راه‌ها و امکانات پیروزی را که خداوند در اختیار انسان نهاده است، بدولاخترنشان می‌سازد، به رابطه‌ی تنگاتنگی که بین پیدایش و نشوونمای تمدن‌ها و جامعه‌ها و نیز سقوط و انهدام آن‌ها با مسئله‌ی تضاد وجود دارد، پرداخته است (نازاعات / ۳۷-۴۱، اعلی / ۱۵-۱۳، شمس / ۹ و ۱۰، جاثیه / ۲۳، اعراف / ۱۷-۱۵ و نساء / ۲۰-۱۸-۱۷). پیروزی و سرافرازی حقیقی همیشه و همه‌جا در گروه‌سی و تلاش جدی و جهاد خالصانه و پایمردی و پایداری است، و عزت و اقتدار واقعی از لایه‌لای درد و رنج و محرومیت و استقامت و تحمل سختی‌ها در پرتو برنامه صحیح سربر می‌آورد و هرگز به سادگی و آسانی به فرد یا ملتی هدیه نمی‌شود.

پیام آوران بزرگ الهی چنان بر امواج شدائند و مشکلات و درد و رنج فرومی‌رفتند و به طوری محاصره می‌شدند که کارد به استخوان آن‌ها می‌رسید و فریاد «متی نصرالله» از کران تا کران وجودشان به آسمان می‌رسید و آنگاه بود که طبق سنت الهی امداد و یاری خدا می‌رسید و پیروزی و افتخارات قم می‌خورد و عزت و عظمت و کرامت خلق می‌گشت. قرآن به روشنی ترسیم می‌کند که حتی امدادهای غیبی نیز در میدان‌های جهاد و دفاع، در سنگرهای متنوع تلاش و کوشش پیگیر و همه‌جانبه و مخلصانه به سراغ توحیدگر ایان و تقوایشگان می‌آمده است و نه در تفریع گاه‌ها و استراحت گاه‌ها، و نه در فرورفتمن به ناز و نعمت‌ها و تجمل و تفتن و دلخوش داشتن به زرق و برق‌های میان‌تهی و شعارهای بی محتوا و بدون عمل.

پاسخ قرآن امیدآفرین و نویدبخش است. نویدگر: رهائی و خلاصی، آزادی و آزادگی، عزت و شوکت، اقتدار و استقلال، اعتلای ارزش‌ها و معیارهای انسانی و الهی، پیروزی مطلق توحید و تقوا بر کفر و شرک، غلبه صالحان بر تجاوزکاران و آتش افروزان، پیروزی عدالت و دادگری و قسط بر ظلم و شقاوت و بیداد، تشکیل حکومت عادلانه جهانی، جامعه و تمدن ایده‌آل اسلامی است...

مفاتیح

۱. پیان‌نامه ارشد (موقعیه گیری مردم در مقابل انبیاء و پیامدهای آن از دیدگاه قرآن)، سید علاء الدین اعلانی، سال ۱۳۷۹.
۲. ظهر و سقوط تمدن‌ها، کرمی، انتشارات قم، چاپ دوم، ۱۳۶۸.
۳. علل انحطاط تمدن‌ها از دیدگاه قرآن، علی قانع، تبلیغات اسلامی، چاپ اول، ۱۳۷۹.